

Đi Nam Mỹ Chơi

Phần 1: Buenos Aires - Argentina

Từ Minh Tâm

1. Chuẩn bị:

Tháng 12/2019, nghe bên Tàu có dịch mà chúng tôi lại lên đường du lịch, anh bạn khuyên nên bỏ chuyến, ở nhà cho "lành". Thế nhưng tiền vé đã đóng làm sao mà bỏ, với lại chúng tôi đi hướng khác nên chắc không đến nỗi nào. Hướng khác là hướng nam. Chúng tôi đi Nam Mỹ.

Tôi có ý định đi Argentina và Brazil từ lâu lắm rồi. Trước đây, muốn đi Brazil thì phải làm visa, tốn bạc trăm, còn muốn vô Argentina thì cũng phải đóng "phí" tại phi trường. Gần đây, visa đi Brazil được bãi bỏ cho người Mỹ. Argentina cũng không thu tiền ở phi trường nữa. Mọi chuyện đều dễ dàng, thế là tìm cách để đi. Một vấn đề nữa là nếu đi theo tua như Gate1travel hay các tua của người Việt tổ chức thì mắc tiền lắm. Một người chừng hơn \$4000 cộng vé máy bay. Cả thầy cũng gần \$6000. Rồi còn tiền ăn, tiền tua phụ, tiền tip nữa. Không rõ chút nào. Nếu tự đi lấy thì chi phí chỉ chừng phân nửa mà thôi.

Tôi tìm trên mạng, thấy có hãng www.tripsmaster.com. Hãng này bán vé máy bay và khách sạn rất hay. Mình có thể chọn ngày đi, khách sạn, đưa đón phi trường... Giá rẻ hơn các tua rất nhiều. Chỉ có điều mình phải tự đi, do đó phải "làm bài tập", tức là tự tìm hiểu các điểm du lịch, các phương tiện di chuyển... Ngày nay có internet, chuyện này cũng đơn giản, không khó lắm. Có người nói vấn đề an ninh ở Brazil không tốt lắm. Thế nhưng nếu mình cẩn thận thì không sao đâu.

Mua vé máy bay và khách sạn xong, tôi ra ngân hàng Citibank đổi chút đỉnh tiền Brazil để dần túi. Một đô la Mỹ đổi được hơn 4 reais Brazil. Tiền Argentina thì ngân hàng không có, đành chờ tới nơi mới đổi.

2. Lên đường:

Ngày mừng ba Tết Canh Tý, tức ngày 27/1/2020, chúng tôi lên đường lúc 11 giờ sáng.

Hôm nay tin tức về bệnh dịch Corona bên Trung Quốc đã bắt đầu râm rang. Ở phi trường đã có vài người đeo khẩu trang. Đó là người Á Châu. Còn người Mỹ thì không thấy ai đeo. Chuyến bay thẳng của hãng American Airlines từ Los Angeles đi thủ đô Buenos Aires dài hơn 11 giờ.

Tới nơi lúc 7 giờ sáng. Giấy tờ thủ tục nhanh gọn. Lấy hành lý ra khỏi hải quan thì mới hơn 8 giờ. Tôi tìm chỗ đổi tiền peso Argentina thì không thấy. Có máy ATM để rút tiền nhưng tôi không muốn dùng vì ngại xài thẻ ngân hàng ở ngoại quốc có thể bị "hack".

Tại phi trường có quầy bán vé đi taxi của thành phố. Từ đây về khách sạn ở trung tâm, vé cố định là \$26 và có thể trả bằng thẻ tín dụng.

Đường từ phi trường quốc tế Argentina về khu trung tâm khá xa, khoảng hơn 20 km, nhưng là đường xa lộ chạy thông suốt. Chiếc taxi hơi cũ, ông tài xế chỉ biết nói tiếng Tây Ban Nha nên mình chỉ ngắm cảnh trời mây. Lúc này trời trong, hơi nóng, nhưng xe chỉ chạy chừng 20 phút là tới ngoại ô. Từ đây nhà cửa đông ken. Ở ngoại ô thấy dân chúng cũng nghèo như khu Gò Vấp, Bình Triệu. Vào tới trung tâm thì thấy có nhiều cao ốc. Đường cũng rộng, có chỗ 6 làn xe nhưng xe cộ thì chạy hơi ẩu và ít theo luật. Người dân đi lại khá nhiều nhưng nhiều nơi còn thấy vẽ bậy trên tường.

10 giờ sáng. Xe ngừng trước khách sạn. Thường phải tới 2 giờ trưa, khách mới được vô phòng nhưng hôm nay nơi đây hơi ế khách và nhờ có người tiếp tân tử tế nên chúng tôi được nhận phòng ngay. Khách sạn này thuộc loại ba sao, nằm ngay khu trung tâm. Phòng ốc sạch sẽ, có máy điều hòa không khí nhưng có một điều dở là không có chai nước miễn phí. Có nước chai trong tủ lạnh nhưng giá một chai 2 USD trong khi ngoài chợ chỉ 30 xu.

3. Khám phá Buenos Aires (BA) - Paris of the South:

Tắm rửa xong, còn buồn ngủ, chúng tôi ngủ tiếp một giấc thật đã. Tới 3 giờ mới ra đường khám phá Buenos Aires, thủ đô của nước Á Căn Đình...

Chúng tôi ở ngay khu thương mại của Buenos Aires. Chữ này có nghĩa là "**good airs**". Thành phố nằm gần cửa sông Rio de la Plata phía Đại Tây Dương. Toàn khu vực có chừng 15 triệu cư dân. Đây là thành phố có nhiều người thăm viếng nhất của vùng Nam Mỹ. Vì sao, chút nữa chúng tôi sẽ biết.

Từ khách sạn, chúng tôi chỉ đi bộ chừng 50 mét là ra đường lớn. Nơi đây có đủ thứ. Nhà hàng, khách sạn, chợ, tiệm quần áo, nữ trang, đồ kỷ niệm... Nhà cửa hai bên cao cả chục tầng nên giờ này tuy nắng nhưng đi trên đường bộ hành thì vẫn mát. Trên đường xe buýt, taxi, xe nhà chạy liên tục. Rất ít xe gắn máy. Hai bên đường khách bộ hành rất nhiều. Nơi đây giống như một đường lớn ở Chợ Lớn, nhưng mặt đường rộng gấp hai. Đường phố sạch sẽ, kiến trúc đẹp. Thảo nào Buenos Aires được nhiều người ca ngợi là Paris of the South. Có một điều làm bạn hơi buồn là có nhiều người vô gia cư nằm bên lề đường. Đôi khi có hai ba em nhỏ tuổi chừng 5-10 tuổi chạy tung tăng. Tụi nhỏ nghèo mà chơi đùa vô tư thấy thương lắm. Đặc biệt là tụi nó không quấy nhiễu hay xin tiền bạn đâu nhé. Nếu bạn cho, thì chúng lấy, không thì thôi, không đi theo mè nheo gì cả. Ngoài ra, trên đoạn đường này thấy có khá nhiều cảnh sát từng cặp hai người đi tới đi lui canh gác. Khu nào đông đảo đều có cảnh sát đứng gác hết. Có cảnh sát thì nơi đây chắc cũng không an toàn lắm nhưng có họ thì ban ngày mình an tâm đi chơi. Còn ban đêm thì đã về khách sạn ngủ rồi.

Theo con đường vui vẻ Corriente Ave chúng tôi đi về phía đông. Chừng vài trăm mét thì gặp một ngã tư vĩ đại. Ở đó có đại lộ Ave 9 de Julio. Đây là con đường có bề rộng rộng nhất thế giới - 140 mét. Con đường này có mười mấy làn xe. Hai bên là xe nhỏ, giữa đường có những khu có nhiều cây xanh nơi có nhiều tượng đài, bồn nước, bồn xe buýt.

Giữa ngã tư là một tháp bê tông cao 67 mét có tên là Obelisco. Đây là một điểm mốc của thành phố.

Chúng tôi đi kiểm chỗ đổi tiền mà chưa thấy. Vô một ngân hàng họ nói chỉ đổi cho

khách hàng của họ mà thôi. Du khách thì không đổi được. Ai da, thành phố gì mà khó đổi tiền vậy? Hiện tại đồng peso của Brazil đang mất giá, chánh phủ muốn kiểm soát nên đổi tiền hơi khó. Chúng tôi có tiền xài hay không? Hồi sau sẽ rõ...

Tháp cao ở Buenos Aires

4. Khu phố đi bộ ở Buenos Aires (BA):

Chụp vài tấm hình "**làm chứng**" ở ngã tư lớn nhất thế giới xong, chúng tôi băng qua đường đi tiếp về phía đông. Đi thêm một đoạn đường chừng 200 mét chúng tôi thấy có chỗ đổi tiền. Giá thu đổi là 1 USD = 58 pesos. Vậy là an tâm rồi. Nhưng chúng tôi đi tiếp chớ không vội vào đổi. Chừng 50 mét nữa là khu phố vui khác của thành phố có tên là phố Florida. Con đường này khá dài nhưng rộng chừng 10 mét mà thôi và chỉ dành cho người đi bộ. Ở đây du khách, người địa phương đi lại rất nhiều. Cảnh sát cũng khá đông. Mỗi ngã tư đều có xe cảnh sát hay ít nhất cũng có 2 người mặc sắc phục đứng nhìn mọi người qua lại. Hàng quán thì cũng xinh

đẹp. Đó là những tiệm cà phê, nhà hàng, đại lý du lịch, tiệm bán đồ lưu niệm...

Thấy chúng tôi đưa cây selfie lên chụp hình, một phụ nữ nói nhỏ: "**Cẩn thận!**". Mọi người có vẻ tử tế khi biết chúng tôi là du khách. Ở đây có rất nhiều "**cò**" đổi tiền. Họ rao: "**Cambio, cambio?...**" (**Chắc chữ cambio có nghĩa là đổi tiền không?**). Nhiều cò lắm, nam có nữ có. Có lẽ họ đổi giá cao hơn giá chính thức trong các cửa hàng. Thế nhưng chúng tôi không dám đổi tiền với mấy người này (**vì trở ngại ngôn ngữ cũng có mà cũng sợ bị tiền giả cũng có**) mà vào một cửa tiệm của ngân hàng để đổi. Ở đây họ làm giấy tờ cũng lâu, phải có passport mới đổi tiền được. Giá đổi là 1USD = 58 pesos cho tiền 100 đô, còn tiền nhỏ như 20 đô thì 1 USD = 56 pesos. Đổi tiền ở đây chắc không được giá như ở ngoài nhưng kín đáo và an toàn hơn.

Có tiền xong, chúng tôi tung tăng đi chơi tiếp và bắt đầu vô xem những cửa hàng bán đồ ăn, đồ lưu niệm... Giá cả hàng hóa ở đây rẻ như ở Việt Nam. Ghé vô một khu thương mại lớn có tên Gallery of Pacific thì thấy bên trong trang trí đẹp như các cung điện bên Châu Âu nhưng nét vẽ thô thiển hơn nhiều.

Xem trung tâm thương mại mà không mua gì, chúng tôi trở lại con đường rộng lớn thì thấy có một tòa nhà rất đẹp có tên là Theater Colon. Muốn mua vé vào coi bên trong thì người hướng dẫn nói muốn vào coi phải theo tua. Tua nói tiếng Anh đã hết. Sáng mai trở lại mới vào coi được.

Phía trước nhà hát này có một công viên lớn, xung quanh có vài tòa nhà rất đẹp. Thế là ra đó chụp vài tấm hình kỷ niệm. Lúc này là 5 giờ chiều mà trời còn sáng. Thay vì về khách sạn, chúng tôi tiếp tục ghé thăm một địa điểm du lịch khác của Buenos Aires là quảng trường Mayo...

5. Playa de Mayo - Buenos Aires:

Từ chỗ tháp Obelisco có một con đường chéo để đi tới quảng trường Mayo. Hai bên đường này nhà cửa trông sang trọng lắm. Chỉ đi chừng 15 phút là tới quảng trường. Đây là một quảng trường khá rộng. Giữa quảng trường là một cột cờ rất cao. Quanh quảng trường có:

- Nhà thờ chánh toà: Một nhà thờ cổ, mặt tiền kiểu Hy Lạp. Bên trong không đẹp lắm.

- Tòa nhà Màu Hồng (Casa Rosada): là Dinh Tổng Thống. Đây là một kiến trúc to lớn, phía trước có tượng một danh nhân nào đó. Nếu tới đây vào ngày thứ bảy thì du khách có thể theo tua vào xem bên trong dinh.

- Trụ sở Ngân hàng Quốc Gia một kiến trúc rất lớn.

- Tòa Thị Chánh

- Một nhà thờ nhỏ.

- Nhiều viện bảo tàng

Quảng trường Mayo là nơi người dân Buenos Aires tụ tập biểu tình để phát biểu ý kiến của mình về những vấn đề của đất nước. Nhiều vụ "**diễn biến hòa bình**" đã xảy ra từ đây. Hôm nay chúng tôi tới đây đã trễ, trời cũng gần tối nên không có nhiều người tụ tập. Chỉ thấy rất nhiều bồ câu đang đậu kiếm ăn. Khung cảnh rất thanh bình, nhàn nhã.

Trời sụp tối, chúng tôi đi bộ về khách sạn. Trên đường về thấy có một siêu thị nên ghé vô coi hàng hóa như thế nào. Siêu thị này khá lớn. Bên trong có đủ loại thực phẩm như trái cây, nước uống, thịt cá, sữa trứng, đồ hộp... Giá cả tương đối rẻ so với Mỹ. Hàng hóa chịu ảnh hưởng của Pháp, nhiều món hàng nhập cảng từ Pháp của hãng Carrefour.

Chúng tôi cũng có đi ngang một nhà hát chuyên biểu diễn nhảy Tango Argentina. Điệu nhảy này là một phong cách đặc biệt của dân tộc Á Căn Đình. Giá vé không mắc lắm nhưng thấy còn mệ nên chúng tôi không vào xem mà trở về khách sạn ngủ sớm. Mai sẽ đi thăm nhiều nơi khác.

Casa Rosada - Dinh Tổng Thống Argentina

6. Một ngày thăm viếng Buenos Aires:

Sáng hôm sau, chúng tôi dậy trễ và ăn sáng tại khách sạn mà không phải trả thêm tiền. Bữa ăn sáng cũng ngon và đủ chất bổ, có bánh mì, trứng, xúc xích, sữa, bánh ngọt, trái cây.... Hôm nay thấy khách ở khách sạn này ít quá, ngành du lịch ở đây hình như chưa mạnh lắm.

Sáng nay chúng tôi đi bộ ra Nhà Hát Colon để mua vé vào xem. Tới nơi mới 9 giờ, nhà hát mới mở cửa. Giá vé là 800 peso, khoảng 13 USD. Do không biết chỉ có tua tiếng Anh lúc 10 giờ nên mua vé xong là phải chờ. Trong thời gian chờ đợi, chúng tôi đi vòng vòng công viên và các con đường gần đó để xem người dân Buenos Aires đi làm buổi sáng. Họ không vội vã, tấp bập như các thành phố lớn khác ở Âu Mỹ. Họ rất trật tự khi xếp hàng lên xe buýt. Có một điều dở là ít người biết tiếng Anh. Điều đặc biệt là tôi thấy ở đây có khá nhiều tiệm sách, tiệm lớn cũng có mà những kios bán sách báo cũng có. Thời đại internet mà vẫn còn nhiều người thích đọc sách cũng là một điều ngạc nhiên.

7. Xem Nhà Hát Colon - Buenos Aires:

Lúc 10 giờ một cô hướng dẫn tiếp đoàn du khách nói tiếng Anh vào xem nhà hát. Đầu tiên là xem khu tiền sảnh, sau đó mới vào xem bên trong khán phòng. Trong 45 phút, cô giới thiệu về lịch sử và những đặc điểm của nhà hát. Nhà hát này là một kiến trúc lịch sử. Hồi thế kỷ thứ 19 đã có một nhà hát ở đây, sau đó, chánh quyền mượn những kiến trúc sư người Ý để xây lại. Nhà hát hiện nay được khánh thành năm 1908 trên 100 năm trước. Hiện nay kiến trúc này được UNESCO công nhận là Di sản thế giới và được bảo tồn rất cẩn thận để mọi người có thể vào xem và thán phục một công trình mỹ thuật.

Nhận xét của tôi là nhà hát này được trang trí thật đẹp. Phía trước nhà hát tuy không quá lộng lẫy như Nhà Hát Opera của Paris nhưng cũng rất hào nhoáng và đầy ấn tượng. Khán phòng có sức chứa trên 2000 người thì âm thanh ấm và rõ. Nhiều người chuyên môn nói âm thanh ở đây hay lắm, không nơi nào trên thế giới có thể so sánh. Đặc biệt, ca sĩ có thể hát không cần micro mà mọi người vẫn nghe rõ. Ngày nay nơi đây vẫn còn biểu diễn hòa nhạc hay ca vũ nhạc opera. Giá vé không mắc lắm có lẽ thời đại thay đổi, người ta thích coi tango hơn là "cổ nhạc"... Nói tới tango Argentina, muốn coi "cọp" miễn phí một số bước nhảy điều luyện, ta

hãy đến thăm khu Boca, một địa điểm du lịch nhiều hào hứng của Buenos Aires...

8. Khu Boca - Buenos Aires:

Xem nhà hát Colon xong, chúng tôi đi xe buýt tới thăm khu Boca. Ở đây xe buýt rất nhiều và thuận tiện. Muốn đi, khách phải mua một cái thẻ như thẻ tín dụng và bỏ tiền vào thẻ. Khi lên xe dùng thẻ để trả tiền vô máy. Máy sẽ trừ tiền tự động. Một chuyến đi chỉ tốn có 22-24 peso, tức khoảng 30 xu Mỹ. Tùy thời điểm trong ngày, khách có thể có chỗ ngồi hay phải đứng. Chúng tôi đi chơi chỉ đem theo ít tiền nên không sợ vụ móc túi và đi "bụi" như vậy. Đi taxi cũng rẻ, nhưng tài xế ít nói tiếng Anh và sợ họ chạy bậy.

Từ trung tâm ra khu Boca xe chạy chừng hơn 20 phút là tới. Boca là một khu nằm gần cảng Buenos Aires. Ở đây có một số nghệ sĩ tạc tượng và phù điêu đặt trên đường phố. Nhà cửa thì sơn nhiều màu sắc trông hơi lồ loẹt nhưng vui mắt.

Trưa nay, du khách tới đây khá đông. Tôi thấy có nhiều người đang xem những tranh vẽ được bày bán. Nhiều người khác đang xem những hàng hóa trong tiệm bán đồ kỷ niệm hay ngồi ăn uống trong những nhà hàng hai bên đường. Có một nhóm mấy người Argentina kia đang nhảy tango. Có người chụp hình với mấy cô vũ công. Họ nhảy tango Argentina trông lạ và đẹp mắt lắm. Về vụ nhảy đầm, tôi là dân "ngoại đạo". Tới Mỹ mấy chục năm chưa từng đến vũ trường. Thế nhưng xem mấy người biểu diễn tango ở đây thì thấy họ nhảy rất nghệ thuật...

Du khách từ các du thuyền tới đây khá đông. Gần đây còn có một sân banh mà Maradona từng đá lúc còn nhỏ. Thế nhưng giờ này cũng trưa, chúng tôi không tìm đến sân banh đó mà chụp thêm một số hình rồi đi xe buýt trở lại trung tâm tìm nhà hàng ăn trưa.

Khu Boca với những tòa nhà sơn nhiều màu sắc

Ăn trưa xong, chúng tôi trở lại khách sạn nghỉ ngơi một chút trước khi đi xem một địa điểm du lịch không giống ai ở Buenos Aires, bảo đảm bạn sẽ rất ngạc nhiên nếu theo chân chúng tôi đi tới đó...

9. Tượng đóa hoa tulip ở Buenos Aires (BA):

Đi chơi gì mà ngủ nhiều quá!. Ngủ trưa xong, chúng tôi ra trạm xe điện để đi thăm viếng khu phía bắc BA. Lúc này trời âm u, coi bộ muốn mưa!... Phải đi hai chuyến xe. Một chuyến qua phía tây, sau đó đổi chuyến lên phía bắc. Xe điện BA chạy liên tục. Giờ này không phải cao điểm mà khách khá đông. Giờ tan sở chắc sẽ đông lắm!. Đi xe điện ngầm có khi bị đứng nhưng có lợi là chắc chắn không bị ướt, không bị kẹt xe và đi đến cố định, bảo đảm mình sẽ tới đúng chỗ. Đi xe buýt tuy có chỗ ngồi mà khó hơn, phải canh chỗ xuống vì tài xế không thông báo trạm tới là trạm nào.

Chúng tôi đến trạm Facultad Derecho là trạm chót. Bước ra khỏi trạm thì thấy một công viên, bên cạnh là một tòa nhà to lớn vĩ đại. Đó là trường đại học Derecho, không biết trường dạy ngành gì mà hôm nay vắng tanh không có sinh viên hay nhân viên gì cả, chỉ thấy vài người đang làm dáng chụp hình. Bên cạnh trường đại học có một công viên xanh và rộng. Giữa công viên có một tượng điêu khắc một đóa hoa tulip làm bằng thép inox sáng loáng. Tượng thật đẹp mặc dù lúc này trời u ám, có vẻ sắp mưa lớn.

Chụp vài tấm hình ở tượng đóa hoa tulip xong, chúng tôi đi về phía nam. Tôi thấy có viện bảo tàng nghệ thuật nhưng không vào xem mà tiếp tục băng ngang một công viên rộng để đến một nơi đặc biệt của Buenos Aires...

Tượng đóa hoa tulip ở BA

10. Xem nghĩa trang Recoleta và câu chuyện phu nhân Evita:

Nghĩa trang Recoleta Buenos Aires là một địa điểm du lịch đặc biệt. Các tua du lịch đến thăm thành phố này đều đưa du khách tới xem. Chúng tôi tới đây lúc gần 5 giờ chiều lúc trời hơi u ám. Nghĩa trang được quy hoạch thành những con đường ngang dọc và được trồng cây xanh. Hai bên đường là những nhà mồ liên tiếp như nhà phố. Những nhà mồ này được xây cất nổi và trang trí bằng những tượng điêu khắc rất đẹp. Chắc chắn phải là người giàu có hay danh giá lắm mới có tiền làm nhà mồ ở đây. Trước mồ có tượng của quân nhân, có tượng của nghệ sĩ, có tượng phụ nữ, trẻ em... Tất cả làm thành những công trình điêu khắc trông lạ mắt và nghệ thuật. Nhìn chung nơi đây thật là đặc biệt rất đáng đến xem.

Tượng điêu khắc trong nhà mồ ở BA

Đặc biệt, các đoàn du lịch lại đưa khách tới thăm một nhà mồ không đẹp lắm so với những nhà mồ khác. Trước mồ lúc nào cũng có hoa tươi. Đó là mồ của bà Evita Peron, một nữ danh nhân của nước Argentina. Bà Evita sinh năm 1919 trong một gia đình nghèo. Theo đuổi con đường nghệ thuật, bà muốn trở thành một diễn viên nhưng sau đó bà có dịp gặp gỡ đại tá Juan Peron và kết hôn với ông. Khi ông lên làm tổng thống, bà tham gia nhiều công tác xã hội, giúp đỡ phụ nữ, người nghèo nên được dân chúng yêu mến (**trong khi những người giàu có lại ghét!**). Khi bà đột ngột mất năm 1952 do bệnh ung thư lúc mới 33 tuổi, người dân Argentina đã khóc rất nhiều. Tang lễ của bà được nhiều người đưa tiễn. Thi hài được chôn ở nghĩa trang

Recoleta này nhưng mộ bà rất đơn giản, không hào nhoáng như nhiều mộ khác. Trên mộ của bà có ghi câu nói đã trở thành nổi tiếng: "**Đừng khóc vì tôi, Argentina, tôi sẽ luôn ở gần bên các bạn**". Câu chuyện của bà Evita đã được quay thành phim với Madonna làm diễn viên chính...

Xem nghĩa trang Recoleta xong, trời mưa lớn, chúng tôi nhanh chân chạy qua xem một địa điểm khác bên cạnh. Đó là trung tâm văn hóa Buenos Aires. Trung tâm này khá lớn. Bên trong có trưng bày những tranh vẽ, điêu khắc và có những lớp học để học sinh trung học tới đây học vẽ, học thiết kế, sáng tạo...

Từ Minh Tâm
(còn tiếp phần 2)

Paris Có Gì Lạ Không Em?

Paris có gì lạ không em?

*Mai anh về em có còn ngoan
Mùa xuân hoa lá vương đầy ngõ
Em có tìm anh trong cánh chim*

Paris có gì lạ không em?

*Mai anh về giữa bến sông Seine
Anh về giữa một giòng sông trắng
Là áo sương mù hay áo em?*

Em có đứng ở bên bờ sông?

*Làm ơn che khuất nửa vầng trăng
Anh về có nương theo giòng nước
Anh sẽ tìm em trong bóng trăng*

*Anh sẽ thở trong hơi sương khuya
Mỗi lần tan một chút sương sa
Bao giờ sáng một trời sao sáng
Là mắt em nhìn trong gió đưa...*

Anh sẽ cầm lấy đôi bàn tay

*Tóc em anh sẽ gọi là mây
Ngày sau hai đứa mình xa cách
Anh vẫn được nhìn mây trắng bay*

Anh sẽ chép thơ trên thời gian

*Lời thơ toàn những chuyện hờn ghen
Vì em hay một vầng trăng sáng
Đã đắm trong lòng cặp mắt em?*

Anh sẽ đàn những phím tơ trùng

*Anh đàn mà chả có thanh âm
Chỉ nghe gió thoảng niềm thương nhớ
Để lúc xa vời đỡ nhớ nhung*

Paris có gì lạ không em?

*Mai anh về mắt vẫn lán đen
Vẫn hỏi lòng mình là hương cốm
Chả biết tay ai làm lá sen?...*

Nguyễn Sa